

РЕШЕНИЕ

№ 30774

гр. София, 03.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 46 състав, в
публично заседание на 17.03.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мариана Маркова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **11171** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл.10а, ал. 4 във вр. чл. 9а, ал. 2, т. 3 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Производството е образувано по жалба на А. С. А., гражданин на Р Л., [дата на раждане], срещу отказ за издаване на виза тип „D“, постановен от ЗКС в Посолството на Р България в [населено място], Л., по реда на ЗЧРБ.

В жалбата е посочено, че оспореният отказ е издаден в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Сочи се, че от жалбоподателя е представено съобщение от отдел „Миграция“-СДВР, с което е дадено положително становище за наличие на основание за получаване на виза от страна на чужденеца. Поддържа се, че в случая производството не е по ЗУБ и заявлението за виза не е подадено на основание решение за събиране на семейството на лице, на което е предоставена международна закрила, поради което представеният от ДАНС списък е неотносим, още повече, че в него жалбоподателят е посочен като гражданин на С., а той е гражданин на Л.. Твърди се, че са налице всички предпоставки за издаване на исканата виза. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания отказ.

В съдебно заседание жалбоподателят чрез адв. Р. поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Ответникът - ЗКС в Посолството на Р България в [населено място], Л. – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Административен съд София-град, I отделение, 46 състав, след като се запозна с жалбата и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 26.03.2025 г. жалбоподателят А. С. А., гражданин на Р Л., [дата на раждане] , е подал заявление с № 25000251 г. за издаване на виза тип „D“ за дългосрочно пребиваване на територията на Република България.

Към заявлението са представени: удостоверение за сключен брак със С. Б.; трудов договор на С. Б.; банково удостоверение за налична сума по банкова сметка на С. Б.; договор за наем на недвижим имот, удостоверение за настоящ адрес на С. Б.; декларация от С. Б. за осигуряване на жилище и финансова издръжка на нейния съпруг.

Видно от представеното удостоверение от Министерство на вътрешните работи на Република Л., Главна дирекция „Гражданско състояние“ е, че жалбоподателят и св.

Във връзка с проведена съгласувателна процедура по заявлението за издаване на виза е представено отрицателно становище на ДАНС, към което е приложен списък на сирийски граждани, сред които в т.14 фигурира жалбоподателя и за които след извършени проверки е установено, че не представят издадени според законодателството на държавата им на произход, нямат средства за издръжка на територията на Р България, има данни, че целта на влизането е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава и са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи за издаване на виза, истинността на съдържанието им и надеждността на направените от чужденеца волеизявления.

На 10.02.2025 г. е издаден оспорения отказ за издаване на виза тип „D“ на жалбоподателя. Като основания са посочени: чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ – лицето не доказва достоверно целта и условията на пребиваването си, както и чл. 10, ал. 1, т. 22 от ЗЧРБ – има данни, че целта на влизането му е да използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава.

В хода на съдебното производство е разпитана св. С. Б. М. - съпруга на жалбоподателя, която потвърждава, че бракът ѝ с жалбоподателя не е фиктивен, че е сключен в Л. на 31.10.2024 г., че се е запознала със съпруга си през 2023 – 2024 г. при посещение на роднини в Л.. Посочва, че е наела апартамент в [населено място], където да живеят с жалбоподателя, когато той пристигне в Р България. Споделя, че е студент трета година в С. университет и има постоянна работа. Изразява желание да живее със съпруга си в България.

Административен съд София-град, I отделение, 46 състав, при така установената фактическа обстановка прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл. 10а, ал. 1 от ЗЧРБ, вр. с чл. 149, ал. 1 от АПК, от лице, което има правен интерес и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От съдържащите се в административната преписка доказателства – удостоверение за сключен граждански брак, се установява, че жалбоподателят има сключен граждански брак с чужда гражданка, на която е предоставен хуманитарен статут. Видно е и, че от наемодателя на съпругата на жалбоподателя, е предоставена декларация, че е съгласна жалбоподателят да живее в жилището ѝ.

Съгласно чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, оправомощените от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерството на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и в органите за граничен контрол могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците – за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 9е, ал. 1.

Процесният отказ е издаден от ЗКС М. С., определен за консулско длъжностно лице, на основание Заповед № 1 / 20. 01. 2025 г. на посланика на Република България в Б. и Заповед № 95-00-26 / 16. 01. 2025 г. на министъра на външните работи, поради което съдът приема, че отказа е

издаден от компетентен орган.

Жалбоподателят е поискал издаване на виза за дългосрочно пребиваване в РБ, вид „D“, на основание чл. 24, ал. 1, т. 18 от ЗЧРБ, като член на семейството на български гражданин.

Основанията за отказ за издаването на виза, са изброени в чл. 10 от ЗЧРБ и чл. 34, ал. 3 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, като съгласно последната норма, не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република България.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ, отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато лицето не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване или транзитно преминаване, или летищен транзит.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 22 от ЗЧРБ, отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато има данни, че целта на влизането му е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава.

Съдът приема, че от съдържанието на процесния отказ не е ясно какви са мотивите, послужили като основания за неговото издаване и какви са фактите, въз основа на които органът е стигнал до извод, че са налице основанията по чл. 10, ал. 1, т. 17 и т. 22 от ЗЧРБ. Според т. 2 от Тълкувателно решение № 4 от 22. 04. 2004 г. на ВАС по д. № ТР-4/2002 г., липсата на мотиви във всички случаи е основание за отмяната на издадения административен акт. Неизлагането на фактически основания за издаването на акта в нарушение на чл. 59, ал. 2 от АПК, представлява съществено процесуално нарушение, което е основание за отмяна на оспорения отказ за издаване на виза.

За пълнота следва да бъде посочено, че от съдържащите се в административната преписка доказателства е безспорно установено, че чужденецът е член на семейството на български гражданин и има сключен граждански брак. Наличието на реално сключен граждански брак, е предпоставка за издаване на виза на жалбоподателя на основание чл. чл. 24, ал. 1, т. 18 от ЗЧРБ. Не са налице доказателства, че сключеният граждански брак е фиктивен. Безспорно е, че жалбоподателят е законно женен за българска гражданка, като освен това има осигурено жилище, необходимите медицински застраховки, като разполага с налични суми за своята издръжка.

В тази връзка за съда не е налице основание да не кредитира показанията на св. М.. При сключен граждански брак е нормално двамата съпрузи да имат желание да се съберат и да имат съвместен живот.

Процесният отказ нарушава правото на личен и семеен живот на лицето. Съдът приема, че при издаването на оспорения акт не е спазен чл. 8 от ЕКЗПЧОС.

С оглед изложеното оспореният отказ за издаване на виза е незаконосъобразен и следва да бъде отменен, като преписката бъде върната на административния орган за ново произнасяне по подаденото заявление, при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

Независимо от изхода на спора, доколкото не е заявена претенция за разноски, съдът не дължи произнасяне в тази насока.

Така мотивиран Административен съд София-град, I отделение, 46 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. С. А., гражданин на Р Л., [дата на раждане] , отказ за издаване на виза тип „D“, постановен от М. С. - ЗКС в Посолството на Р България в [населено място], Л., по реда на ЗЧРБ, по заявление за виза № 25000251 от 26.03.2025 г.

ИЗПРАЩА преписката на консулското длъжностно лице - ЗКС в Посолството на Република

България в Б. – Л., за ново произнасяне по искането за издаване на виза, съобразно мотивите на настоящото решение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия: